

„ich komme an“ iz *arrivare*, *προσλαμβάνω* *recommandare*; kar je torej popolnoma na isti stopinji kakor nemški *recommandieren*; dalje je ta ital. *-ire, -are* sprejela tudi škipetarščina kot celovit del glagolov n. pr. *succidirti* „folgte“, *pensarti* „dachte“ itd. — Če so torej Slovenci in drugi Slovani sprejeli nemške glagole na *-ieren* s to končnico, so ravnali popolnoma pravilno; oni še niso šli niti tako daleč kakor Nemci glede svojega *-ieren*, novi Grki glede svojega *-are*, Škipetarji (Albanci) glede svojega *-ar, -ir, -it*, Srbi in Bolgari glede glagolov na *-sati, -isati*. Potemtakem tudi ne gre Slovencem prikrojati glagolov na *-irati* tako, kakor uči dr. Tominšek, pred njim g. Ivanov (in deloma Bežek), da moramo namreč poiskati italijanski (romanski) glagol in ga pretvoriti tako, kakor se pretvarjajo izposojenke iz italijanskega jezika, to je: namesto *fabrificati* moramo po italijanskem *fabbricare* napraviti *fabrikati*; namesto *confiscirati* po *confiscare* pa *konfiskati* in podobno. S tem bi se mnogokrat za nas izgubila že vdomačena in vsem razumljiva oblika, dostikrat pa tudi pomen, ki ni še eo ipso vedno enak italijanskemu, če je romanska beseda prišla k nam po Nemcih. Taka umetna popravila narodovega jezikovnega delovanja so nepotrebna in samo motijo; tujka je narodu umljiva samo v obliki, v kateri jo je on sprejel, ne pa v popravku tega in onega jezikovnega mojstra.

(Konec tega poglavja prihodnjič.)

Janko Glaser :

Pred tovarno.

Tako neizmerno prežalostni
so dnevi pri nas —
a kaj je ljudem, ki tu mimo gredo
v ta mračni čas?

Utrujeni so — in ne vidijo,
kako razsut
neba je večernega dih nocoj
do umazanih rut.

Utrujeni so — in obraze imajo
nizko v tleh:
ukopan na ramena pretežki dan
trdó je kot greh.

Ne vidijo — topo, brez srcá
mimo sopó:
svoje ljubezni več nimajo,
čez tujo gredo ...

